

kerhedsrådets sammensætning, og her tænker jeg naturligvis bl.a. på Tyskland og Japan, der begge ønsker at være permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet.

Magtforholdene har ændret sig siden oprettelsen af FN, og sammensætningen af FN's organer må nødvendigvis afspejle det 21. århundredes geopolitiske magtforhold og ikke tiden efter Anden Verdenskrig. Dette gælder som sagt især Sikkerhedsrådet, hvis sammensætning afspejler sejrherre og tabere efter Anden Verdenskrig.

I forbindelse med diskussionen om en ændring af Sikkerhedsrådet har det været fremme, at EU kunne repræsentere EU-medlemslandene samlet. Dette er allerede tilfældet i f.eks. WTO-sammenhæng, hvor Kommissionen forhandler på hele EU's vegne. Jeg er naturligvis helt med på, at EU ikke er en selvstændig nation, osv. osv. Men jeg synes alligevel, at ideen er så spændende, at den i hvert fald fortjener at blive nævnt under en debat som den, vi har i dag.

Man kunne eventuelt forestille sig, at der regionalt blev oprettet forsamlinger eller en slags regionale sikkerhedsråd, om man vil, der så kunne repræsentere regionens lande i selve FN's Sikkerhedsråd. Jeg skal imidlertid ikke undlade at understrege, at vi naturligvis har fuld respekt for regeringens holdning på dette punkt, nemlig at regeringen støtter et permanent tysk medlemskab af Sikkerhedsrådet.

Generelt vil det nok ikke være særlig fornuftigt at rokke ved generalforsamlings princip om ét land, én stemme, men det kunne imidlertid være fornuftigt at stramme reglerne for fortabelse af stemmeret grundet manglende betaling af kontingent til FN. I dag mister medlemslandene stemmeretten, som også hr. Villy Søvnald var inde på, såfremt deres gæld er over to år gammel, og såfremt de ikke har en god grund hertil. Den procedure kunne strammes op. Ligeledes kunne man indføre et stop for ansættelse af statsborgere fra netop disse lande i FN-systemet, indtil gælden er betalt.

Hvordan sikrer vi FN's handlekraft i forhold til de sikkerhedsmæssige problemer? Danmark er gået foran med oprettelsen af den internationale styrke. Ikke alle kriser og konflikter skal løses af FN, men når FN beslutter at gennemføre en aktion, skal det ske med handlekraft og ikke med gentagen fodslæben, som det var tilfældet med de mange resolutioner om det tidligere Jugoslavien.

Med hensyn til FN's handlekraft på det miljømæssige område skal vi den 16. maj have en forespørgselsdebat om den kommende opfølgingskonference af Riokonferencen, så det vil jeg undlade at komme ind på i dag.

FN's handlekraft på det sociale område handler for en stor del om, hvordan vi forbedrer udviklingspolitikken. Ofte er finansieringen og tilrettelæggelsen af FN-projekter alt for dårligt planlagt. Jeg skal blot nævne et helt aktuelt eksempel herpå, nemlig det indtil videre kuldsejlede European Gaza Hospital, som er et projekt med UNWRA som koordinator og med Danmark som stor enkeltbidragyder.

Et tredje punkt i forespørgslen kunne som nævnt i min indledning være: Hvordan sikrer vi FN's handlekraft på menneskerettighedsområdet? Vort medlemskab af FN's Menneskerettighedskommission skal bruges offensivt til at sikre fokus på overtrædelser af menneskerettighederne. Det er naturligvis en klar forudsætning, at vi forsøger at koordinere vores politik med de øvrige EU-lande, når det handler om initiativer på menneskerettighedsområdet i internationalt regi. I forhold til de mange FN-organisationer bør det også indgå som et væsentligt element i den aktive multilateralisme at sikre, at de enkelte organisationer arbejder for og stiller krav til modtagerlandene om respekt for menneskerettighederne.

Retsforfølgelse af krigsforbrydere er et andet vigtigt element i at forhindre og forebygge overgreb under konflikter. Her spiller FN's krigsforbrydertribunal en vigtig rolle. Muligheden for oprettelse af en egentlig permanent international kriminaldomstol bør seriøst overvejes i forbindelse med klarlægning af, hvilke opgaver FN skal varetage i det 21. århundrede. Jeg har i den sammenhæng forstået, at der i 1998 skal holdes en FN-konference herom, og jeg så gerne, at Danmark også her holder en høj profil og spiller aktivt med.

Jeg har ligeledes forstået, at DUPI har besluttet at tage spørgsmålet om en reform af FN-systemet op. Det synes jeg er en mægtig god idé, og jeg ser frem til den analyse eller måske nærmere den udredning, som de når frem til.

Til slut vil jeg ligesom udenrigsministeren sige, at viljen til reformer af FN og til deres gennemførelse kun kan begrænses af medlemslandenes modvilje til forandring. Med andre ord: FN er det, som medlemslandene kan blive enige om det skal være.